

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10C/229/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513212064
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3513212064.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: F. O., Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX F. E. Č.. XXX, o zaplatenie 6.419,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom došlým súdu dňa 15.11.2013 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 6.419,90 Eur, úrok z omeškania zo splátok vo výške 193,37 Eur za obdobie od 21.12.2010 do 23.02.2013, spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.419,90 Eur od 24.02.2013 do zaplatenia.. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvoril s odporcom dňa 30.01.2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom. Predmetom úveru bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 150.000,- Sk s úrokom 12,35 % ročne. Odporca sa zaviazal úver splatiť v 120 splátkach od 20.02.2008 do 20.01.2018, pričom jedna splátka bola dohodnutá vo výške 2.249,- Sk mesačne. Odporca si svoje povinnosti riadne neplnil. Poslednú splátku uhradil dňa 18.10.2010, pričom celkovo na splátkach uhradil 1.490,25 Eur. Pôvodný veriteľ listom vyzval odporcu na riadne hradenie splátok úveru, načo odporca nereagoval. Pôvodný veriteľ Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 postúpil svoju pohľadávku na aktuálneho navrhovateľa. Navrhovateľ listom zo dňa 19.02.2013 pristúpil k mimoriadnej splatnosti úveru a zároveň bolo mu oznámené postúpenie pohľadávky.

Súd dňa 05.08.2014 vydal platobný rozkaz a doručil ho účastníkom konania. Odporca v podaní došlým súdu dňa 25.08.2014 podal voči platobnému rozkazu odpor s tým, že úver bol vyplatený dňa 12.12.2012.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo

len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 526 cit. zák. postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Súd sa oboznámil s návrhom spolu s prílohami, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci: Dňa 30.01.2008 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako bankou a odporcom ako dlžníkom uzatvorená zmluva o splátkovom úvere. Odporca neuhradzoval včas mesačné splátky, čím sa dostal do omeškania s platením dlhu. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2012 banka postúpila svoju pohľadávku na súčasného navrhovateľa a zároveň túto skutočnosť sa snažila listom oznámiť odporcovi. Navrhovateľ listom zo dňa 19.02.2013 zaslal odporcovi vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania.

Zo Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. vyplýva, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola banka oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Banka nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku postúpila na navrhovateľa bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejmá z toho, že až navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo dňa 19.02.2013. Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi bol splatný. Z § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedala nesplácanému dlhu. Pokiaľ teda banka postúpila zmluvou zo dňa 13.12.2012 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu navrhovateľovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 cit. zákona, nakoľko ku dňu postúpenia nebol splatný celý úver. Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože nikto nemôže na iného previesť viac práv ako sám má. Navrhovateľ nie je subjektom oprávneným poskytovať bankové úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to navrhovateľ nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru. Neplatnosť zmluvy o postúpení nemožno efektívne konvalidovať ani oznámením banky o postúpení pohľadávky. Navyše v spise sa ani nenachádza potvrdenie o tom, že odporca má vedomosť o postúpení pohľadávky na navrhovateľa. Z týchto dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol v dôsledku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015, z ktorého pri posudzovaní tohto prípadu vychádzal.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že odporca predložil výpis banky zo dňa 12.12.2012, v ktorom banka oznámila odporcovi, že úver bol splatený. Navrhovateľ na tento výpis zareagoval tak, že v tento deň bola realizovaná úhrada vo výške 4,02 Eur, pričom ďalšie kreditné položky predstavovali odpis pohľadávky. Ku skutočnosti, že banka oznamovala odporcovi splatenie úveru sa navrhovateľ nevyjadril, pričom z tohto výpisu z úveru nie je možné zistiť ani zrealizovanú úhradu vo výške 4,02 Eur. Z uvedeného vyplýva,

že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno v tom smere, koľko odporca na splátkach celkovo uhradil, a teda aká je v súčasnosti reálna výška dlhu.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v potrebnom počte rovnopisov spolu s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy, t.j. 0,50 Eur/stranu (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.